

VIA CRUCIS EN TEMPS DE PANDÈMIA SETMANA SANTA DE 2021

Disposem-nos amb el cor adolorit per la pandèmia, però esperançat, a meditar el camí de la Creu, segons la pregària del *via crucis*. Fem una reflexió viva de la passió de l'home i la dona d'avui, contrastant-la amb la de Jesús, per aprendre que no hi ha nit definitiva ni interrogant a què Jesús no doni una resposta.

El *via crucis* és una invitació a integrar-nos de ple en aquest espai on Jesús dona la seva vida, per amor i per estimar, per la seva fidelitat a Déu i per la salvació dels homes. El *via crucis* són catorze meditacions que ens empenyen al silenci i a la conversió personal, a l'esperança, a la fortalesa i a la contemplació. És sentir-nos solidaris amb Crist i amb els crucificats d'avui per la solitud, la indiferència, l'atur, la malaltia i tantes altres creus, que en el silenci Déu sosté. Volem acompanyar-lo, volem acompanyar a tantes persones tocades per aquesta situació d'emergència sanitària i fer aquest recorregut amb Jesús.

(Aquestes meditacions estan fetes pels membres de la Delegació Diocesana de Litúrgia: dotze veus diferents, provinents dels nostres deu arxiprestats, s'ajunten a una sola veu, la de la nostra Església de Tarragona, que prega al Senyor acompanyant-lo en el seu camí cap al Calvari).

I estació: Jesús és condemnat a mort

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Després d'uns judicis, religiós i civil, que van ser injustos, Jesús va ser condemnat a morir crucificat. Era una pena que l'autoritat romana reservava a malfactors i la pitjor mort que podia rebre un jueu. Tot i així, Jesús, que tenia la certesa d'haver actuat segons la voluntat del Pare, no ofereix cap tipus de resistència i accepta la sentència, malgrat saber què li esperava. Avui tots estem sotmesos al flagell d'una pandèmia i a una vida que ha quedat afectada de manera molt greu. En molts casos també injustament, perquè tot això no s'esperava. Quanta gent ha rebut la condemna d'haver de patir aquest virus maliciós o de rebre la notícia d'una malaltia greu que ha aparegut de manera

inesperada. També molts han hagut d'afrontar la manera de com sobreviure amb una economia molt precària o han rebut maltractaments per motiu d'una convivència forçada i prolongada en el temps.

Senyor, feu que aprenguem a acceptar els esdeveniments injustos que afecten la nostra vida i que els afrontem amb la mateixa actitud i valentia amb les quals ho féreu vós.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

II estació: Jesús porta la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Jesús carrega la seva creu amb dolor, però, a la vegada, ho fa amb amor. L'amor que representa aquesta creu per a tota la humanitat està per sobre del dolor físic que Ell experimenta. Nosaltres, com el Crist que carrega la creu fins al Calvari, hem de carregar les nostres creus personals i diàries amb amor. La pandèmia ens n'ha fet carregar moltes. Són molts els sacrificis i els esforços que hem hagut de fer. Com Jesús, els hem d'afrontar amb amor. Aquella abraçada que ara no podem fer físicament, s'ha convertit aquests dies en gestos d'amor vers els nostres familiars, amics, membres de les nostres comunitats, veïns i veïnes. Una creu amorosa que ens guarda a nosaltres i als altres. Visquem aquesta creu que carreguem entre tots des de l'amor i la fe en aquell que se'ns entrega clavat en creu per a salvar-nos.

Senyor, en aquest temps de pandèmia us preguem que ens envieu la força per carregar aquesta creu amb el mateix amor que vós la vàreu carregar.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

III estació: Jesús cau per primera vegada

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Vivim en una societat orgullosa, individualista, on l'amor no hi té cabuda. Hem apartat a Déu de la nostra vida i l'hem substituït pels diners, convencent-nos a nosaltres mateixos que aquests ens donaran la felicitat que busquem fins al punt de fer-nos sentir que som déus. Però apareix la COVID-19 i tot allò que

crèiem que teníem controlat es descontrola, i es fan visibles les nostres debilitats, i ens mostren que necessitem que el Senyor ens aixequi, que ens porti esperança enmig de la foscor. El Fill de Déu, quan va caure sota el pes de la creu, es va mostrar humil perquè volia alliberar-nos del nostre orgull, com diu sant Pau a la carta dels Filipencs: «Ell, que era condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: prengué la condició de servent i es féu semblant als homes. S'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu».

Senyor, ajudeu-nos a combatre l'orgull, feu que siguem més humils. Feu-nos veure que només vós ens podeu donar l'amor, la força, el consoli i l'esperança que necessitem en el nostre dia a dia i en aquest temps difícil que estem vivint.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

IV estació: Jesús troba la seva mare

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Com tots molt bé sabem, aquest any la pandèmia ens ha obligat a fer coses impensables: des d'haver de portar una mascareta, fins a passar-nos quatre mesos tancats a casa, un confinament que ens ha servit per aprendre a valorar la gent més important que tenim a la nostra vida: els nostres familiars més propers i, entre ells, la mare, una mare que molts tenim a casa, sempre donant-se, sempre estimant, sempre cuidant-nos i preocupant-se de nosaltres... una mare que molts ja teniu a la Casa del Pare pregant per vosaltres en la comunió dels sants. Aprenquem de tot allò que ha passat al llarg d'aquest any i estimem més totes les persones, familiars i amics, que tenim al nostre voltant, ajudant-nos i pregant per nosaltres.

Demanam a Déu que, així com hi ha persones que pregunten per les nostres necessitats, nosaltres també les estimem pregant per totes elles.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

V estació: El Cirineu ajuda a Jesús a portar la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

El Cirineu es troba cara a cara amb el dolor. Li fan carregar els dolors d'una altra persona, una persona que potser no sabia ni qui era ni què havia fet. En aquell moment, no sabia que ajudava al Salvador del món. Ell-era conscient que ajudava a un home a arribar a la seva crucifixió, però sense saber-ho també el duia a la resurrecció. El mateix podem fer nosaltres amb els nostres germans, acompanyant-los en els seus patiments i dolors, en les seves angoixes i preocupacions, però sobretot, sense que ens hi obligui ningú. Que surti de nosaltres mateixos portar la seva càrrega com si portéssim la mateixa Creu del Senyor fins a la resurrecció.

Jesús nostre, suscitem en el nostre cor aquest esperit de servei vers als altres, conscients que no ho fem per nosaltres mateixos, tenint sempre present les vostres paraules: «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu».

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, **R/.** tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu **R/.** les llagues de Jesús clavats en Creu.

VI estació: La Veronica eixuga el rostre de Jesús

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Diu el profeta Isaïes: «Tothom s'esglaià de veure'l, ja que, de tant desfigurat, ni tan sols semblava un home». La imatge dels professionals sanitaris amb les marques dels equips de protecció en el seus rostres ens ha commogut. El treball immens dels equips sanitaris que, tot i el perill d'infecció personal, s'han entregat a la seva tasca, així com el patiment i algunes llàgrimes, han configurat el seu rostre durant aquest darrer any. Han vist grans dolors, físics i anímics, tant en els pacients com en els seus familiars, com en ells mateixos. Han perdut companys de feina, amics, familiars; i han estat al costat dels pacients i les seves famílies en el moment de la mort. Hi ha sofriments que només Déu pot consolar.

Senyor, camí del Calvari va trobar el consol de la Verònica; consoleu i assistiu els professionals sanitaris, que tantes hores han dedicat a l'atenció de les persones més febles.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixe u R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

VII estació: Jesús cau per segona vegada

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Moltes vegades ens veiem a terra quan, creient que ho tenim tot sota control (els estudis, el treball, les amistats...), de sobte ens trobem amb dificultats per causes que no hem buscat i que ens aclaparen d'un dia per l'altre: la pèrdua d'un ésser estimat a causa de la pandèmia, la manca de recursos per poder viure amb normalitat, els trencaments familiars.... quantes creus portades sense fer soroll aniran transitant pel nostre món, Crists vivents actualitzats fent el seu camí, creus feixugues que ens fan caure espiritualment tantes vegades.

Senyor, concediu-nos la mirada de la fe que ens ajudi a associar la nostra creu amb la vostra. Volem posar-nos a les vostres mans i fer camí amb vós amb la plena seguretat que ens acompanyeu.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixe u R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

VIII estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Jesús, en el seu camí cap al Calvari, rep llàgrimes de les dones de Jerusalem, signe de la compassió que devem als qui pateixen, als descartats i als maltractats. Les paraules que Jesús els adreça: «no ploreu per mi, ploreu més aviat per vosaltres mateixes i pels vostres fills», ens fan pensar amb la poca empatia que moltes vegades tenim amb les persones que tenim al costat. Durant aquest temps de pandèmia que ens ha tocat viure, molt sovint ens centrem en el nostre propi dolor i patiment, sense fixar-nos en la persona de la porta del costat que potser pateix més que nosaltres.

Senyor Jesús, en assumir la nostra naturalesa, vàreu viure una profunda empatia amb el dolor humà. Ja que us apropàveu als qui més patien, feu que els vostres servents sapiguem portar consol i proximitat als qui més pateixen en aquesta pandèmia.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

IX estació: Jesús cau per tercera vegada

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Caure és molt humà. Caure ens ajuda a ser humils, a ser conscients que som fràgils, i a descobrir que sols no ens podem salvar. Jesús, trontollant i caient novament sota el pes de la creu, ens pot recordar com, amb aquesta pandèmia, també l'economia trontolla i, amb ella, moltes persones que veuen perillar la seva subsistència i el seu treball. Jesús cau amb tots ells, acompanyant-los en el seu patiment, i allà on hi ha Jesús caigut, hi hem de ser nosaltres amb el nostre compromís i la nostra misericòrdia, donant-nos les mans per fer de la humanitat una família de germans i germanes que s'ajuda amb l'amor que Déu vessa als nostres cors.

Senyor, vós que ens doneu esperança en les nostres caigudes, ajudeu-nos en aquests moments de pandèmia a ser solidaris amb els qui més pateixen les seves conseqüències.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

X estació: Jesús és despul·lat dels seus vestits

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Jesús es queda sol. No té ni roba. Ell i la creu. Els amics, la família, fins i tot Déu, semblen tan absents... El seu cos nu es mostra indefens i sense dignitat al costat dels més indefensos i indignes, pobre al costat dels pobres, avergonyit al costat dels qui passen vergonya, amb por al costat dels qui passen por, malalt al costat dels malalts. Nu, com la nuesa del vell Adam, que carrega el pes de la culpa i es veu fràgil, desarmat. Nu i abandonat, a punt de deixar-se anar en mans del Pare. I és d'aquesta mateixa nuesa foradada, xopa de sang, que en naixerà el nou Adam, l'home nou. És aquest Crist nu qui reconciliarà el vell home amb Déu, qui vencerà la mort, qui serà font de vida nova i eterna.

Senyor, ens creiem que som forts i valents; però amb la pandèmia hem experimentat la nostra nuesa i fragilitat, la nostra poca cosa. Despulleu-nos de

l'home vell darrere del qual encara ens amaguem i vestiu-nos de la vostra llum, de manera que siguem més transparents, més senzills, més autèntics, més capaços de vós.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XI estació: Jesús és clavat a la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

No hi ha una punta de bellesa dalt del Calvari. El cos de Jesús i dels altres condemnats es retorça a la Creu, i la sang cau fins a terra.

Tal com Jesús va tocar el leprós i el va purificar... tal com va donar la mà a la pecadora per fer-la alçar... ara toca la Creu i la rega amb la seva sang. Aquesta creu és imatge de la nostra humanitat traspasada pel dolor del nostre món, injust i sofrent, que és regenerat per la sang de Crist vessada a favor nostre.

Senyor, en aquest temps de pandèmia, us preguem que així com vau regar la Creu amb la vostra sang, també ens feu el do de la salut i de la vostra salvació.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XII estació: Jesús mor en la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Silenci i estremiment: Crist ha mort per nosaltres amb una abraçada que ho conté tot i ho eleva tot a Déu. El seu rostre cau sobre el seu pit, exànime. Tota la Trinitat de Déu present: el Pare ha donat el Fill en l'amor de l'Esperit Sant. Déu no pot haver pogut estimar més el món i la humanitat. El Senyor mor expirant l'Esperit Sant. Des d'aleshores la mort *ja no té domini sobre el món* (Rm 16,19). La gràcia ha estat donada per sempre. Abandonem-nos a l'amor de Déu manifestat en la creu del Fill, deixem transformar el nostre cor i corresponguem a aquest Amor tant gran amb una existència renovada.

Oh mort que ens dones vida! Oh glòria de la Creu! Us demanem, Déu Pare, que els dons de la redempció de Crist arribin a tot el món.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixe u R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XIII estació: Jesús és davallat de la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Maria acull amb dolor, amor i tendresa el cos del Fill davallat de la creu. La imatge de la Dolorosa ens recorda tantes persones que aquests dies ploren i pateixen per la malaltia i la mort de tants germanes i germanes víctimes de la pandèmia. Però el dolor de Maria és ple d'esperança i de pau, perquè en el cos de Jesús, mirat amb els seus ulls plorosos però plens de fe, hi contempla el gra de blat que ha de morir per donar fruit, per portar la salvació amb el seu lliurement per amor. Tant de bo que, amb aquesta pandèmia, vagi morint el nostre egoisme, el nostre individualisme, la nostra prepotència, perquè pugui néixer una nova humanitat més atenta i centrada en l'amor a Déu i al proïme.

Maria, que en aquest llarg Dissabte Sant que estem vivint, el vostre dolor, viscut amb esperança, sigui un testimoni de llum enmig de la foscor, tot esperant una nova albada.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixe u R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XIV estació: Jesús és posat al sepulcre

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

El relat de l'evangelista Marc és impressionant per la seva sobrietat (Mc 16,1ss). Com si tanqués el cas definitivament i donés final a la biografia tràgica d'un heroi. Era al vespre. La nit venia. Amb les tres estrelles que s'albiraven començava el sàbat. Tot ha acabat. Josep d'Arimatea representa el darrer tribut d'Israel. És la sepultura del pobre, *gratis et amore*. Però el sàbat passarà i vindrà el primer dia de la setmana. Les tenebres cedeixen a una alba nova. S'aixeca el sol de justícia (Mal 4,2), l'estel fulgurant del matí (Ap 22,16). Les dones surten de casa quan era molt matí, però quan arriben al sepulcre el sol ja havia sortit, el sol que és el Crist. Ell és el vivent. No seríem aquí, resant, si Ell no fos el vivent. Com tampoc seria possible l'esperança si el via crucis acabés aquí. Ha ressuscitat, viu en nosaltres en el seu Esperit Sant, ens convoca com Església i som els seus testimonis.

Us demanem, Senyor, que l'alegria de la nova Pasqua alegri tot el món i l'ompli d'esperança.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, **R/.** tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu **R/.** les llagues de Jesús clavat en Creu.

Pare nostre per les intencions del papa Francesc.

Preguem:

Oh Déu, qui amb la preciosa Sang del vostre Fill Unigènit heu volgut santificar l'estendard de la Creu vivificadora, concediu-nos que els qui s'honoren amb la gloriosa santa Creu, gaudeixin també de la vostra protecció. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

(Les meditacions han estat preparades per: I - Joan Bonet Olivé, de Valls; II - Carles Bardou Ciurana, de Les Borges del Camp; III - Maria Cerdà Martí, de L'Albi; IV - Lucas Garrido Vaqué, de Falset; V - Ramon Pérez Sánchez, de Reus; VI - Ferran Beltran Torrellas, de Montblanc; VII - Meritxell Nin Mercader, del Vendrell; VIII - Àngel Rubio Cuza, de Salou; IX i XIII - Xavier Roig Rovira, Delegat Diocesà de Litúrgia; X - Jordi Guàrdia Romeu, de Tarragona; XI - Jordi Rovira Busquets, de Torredembarra; XII i XIV - Rafael Serra Abellà, assessor doctrinal de la Delegació).